

1894-08-17

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Eggedal

Recipient's location:
Rosenvænget Hovedvej 27

Mentioned people:
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Christian Skredsvig

Archive:
Mappe 52 nr. 4

TRANSCRIPTION

Mappe 52 nr. 4

Til Fru Agnete Skovgaard, Rosenvængets Hovedvej 27.

Kjøbenhavn. Ø. Danmark

Berg i Eggedal (Drammensbanen) 17de Aug. 1894. I går morges var det noget tåget og regn, men barometret havde steget lidt, af og til klarede det. Vi fik tøjet bundet på hesten og Fruen løftet op og så drog vi af sted ved 11½ tiden. Noget tidligere havde vi spist godt.

Først gennem skov, lav, den blev tyndere og mere forkrøblet opefter, til vi snart var ude på den store flade klippe som til tider blev temmelig stenet. Men trods varmt blev det snart regn og mere eller mindre tæt tåge. Til sidst regnede det, piskede det rigtig ned. Vi gik efter de små stenmærker, til vi kom til et mærke S. havde lagt der dagen forud, der hvor vi skulle bøje nedover ingen vej var meningen. Regnen hørte efterhånden op, men tågen var så gal som nogensinde. Fruen vilde nærmere i retning til højre S. mere til venstre, jeg troede på at han svingede bestandig for meget til venstre. Vi skulde list stille, for med et var vi nede i myrerne, hvor vi godt kunde gå, men hesten havde sin store nød. S. tittede og stilede efter Ranten, et brat fjeld vi skulde have forude, men selv når det lynede lidt over var R. ikke til at se, tågen lettede kun bort fra foden af bakkerne, så ingen kunde se hvor højt de var, om det var toppe. Så sank hesten i med bagbenene, S. havde nød med at få den op. Et Øjeblik efter sank den i og lå på siden, pakker og sadel måtte løses eller skæres af den, den kom op et øjeblik til og den lå der igen, den var blevet så forsigtig, så hvor den kunde komme fort over, blev den stikkende i af bare langsomhed. Den lå med det ene bagben boret fast S. var hele tiden ræd for dens ben. Endelig fortrykkede den det lidt med et rask tag, men væltede om på ryggen. Da vi så skulde have tøjet af igen dukkede der en ung kraftig bondeturist frem af tågen, han var gået ganske vild, troede syd var nord og nord var syd, da han drog fra sine venner havde han forsmået et kompas.

Fortsættelse følger i brev men det kan ikke komme af sted før den 20 de herfra, tror jeg. Og er jeg til den tid på jagt, beror det på om de andre husker at sende det. Lev vel, kys børnene.

S. er en god Fører i Bjergene, vi har det alle godt. Gid i have det ligesådan. Jeg kan først vente brev om 2-3 dage.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 52 Nr. 4

Brevkort.

(Paa denne Side skrives kun Adressen.)

Til
Fra Apote J. Kovgaard
Rosenvangs Hovedvej 27
Copenhagen
Denmark

Berg i Eggedal (Drammensbanen) 18de Aug. I går morgen var det meget tørt
og regn, men barometer havde steget lidt, og vi klarede det. Vi fik først kunnet på kanten og
men fik det og da dog en almindelig ved 11½ tallet, noget tidligere havde vi spist godt.
Først gennem Skov, Lær, den blev tyndere og mere forvildet, og efter, til vi snart var
ude på den store flade skov som til tider blev temmelig skovet. Men trods barometer
blev det mest regn og mere den mindre tæt tæppe. Til de regnede det, påstod det rigtig nok
vi gik efter de små sten væk, vi var kom til et mørkt i. her et dag, fred, de her
vi skulde høj nok over, engang var vi i. Regnen fortsatte efterhånden og, men tæppe var
da gal den regnede. Freu vilde nu mere til, steg til højre i mere til vandet, og trode
da, at han bringede bestemt formidlet til venstre. Vi skulde vist stille, for midt i den og
nu i myrene, hvor vi godt kunne gå, men hørte, havde sin store ro. I tætte og stille efter
Renten, at brat faldt vi skulde have forede, men selv når det lyder, lidt var de ikke til
de, tæppe liden kun bort fra foden af bakkerne, der ingen kunde se hvor høj de var, om det
var tæppe. Så sank hørte i midt bakkerne, der havde nok at se på den og. Et øjeblik
efter sank den i og da på søden, pakte og så det med lodret eller skævt den, den
kom op. Et øjeblik til og den da der ifølge, den var blevet på lodret, så hvor den
kunne kommet fort over, blev den dithende i af bare en søm. Den kom det med
lyden bort fra i. var hithen ned for dens ben. Inden vi havde hørt den, det lidt med
et øjeblik tæppe, men veltet om på ryggen. Da vi så skulde have liget af ge, dithende der en
ung kraftig konstantist som af tæppe, han var gået ganske vild, trode, end var rodet og
nord var øyd, da han drog fra sin ben, havde han for meget et kængel. Forstod den, og
men det kan ikke komme afsted for dens 2de hør fra hvor jeg. Over på til den, til på jæt, hvor det